

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

7—

Στά δυο τούτα εμφανέστα ο μαξimalισμός έδειξεν όλη την ήθική και πνευματική βούλησή του. Έσπασε τα δεσμά της φυσικής ροπής που έχει ο άνθρωπος να δουλεύει ελεύθερος άπά στην ελεύθερη γή και μέσα στην ελεύθερη πλάση. Και κήρυξε το δικαίωμα που έχει σήμερα ο πνευματικός πολιτισμός των έλευκτών να πάρη στα χέρια του τη διαπαιδαγώγηση της Καινούριας Κοινωνίας.

Δεν υπάρχει βέβαια καμία καλόβουλη αντίλογια ούτε αντίπραξη για τη μαξimalιστική αυτήν ενέργεια. Όποταν μάλιστα δε γράφτηκε μόνο στα χαρτιά αλλά μπήκε σ' άμεση και θετική εφαρμογή. Γιατί ύστερ' άπ' τα δυο αυτά εμφανέστα οί μουζικοί μοιράσανε σ' ακριβοδίκαιη μοιρασιά άναμεσό τους τις μεγάλες ιδιοκτησίες και δεδήκανε άμοιβαία να δουλεύουν όλοι τους για την επάρκεια όλου του Λαού της Ρωσίας των Σοβιέτ.

Μετά βγήκεν η συμπληρωματική διάταξη για τη παιδεία που έλεγε: 'Η μόρφωση των νέων Ρώσων πρέπει εξάπαντος ν' αλλάξη άφετηρία και σκοπό. 'Ισαμε σήμερα το 'Υπουργείο της Παιδείας που έβγαζε διαταγές σ' όνομα της 'Απολυταρχίας μιάν είχε σκέψη, πώς να εφαρμόση τυφλά και μωρά τὰ παλιά παιδαγωγικά συστήματα. Οί δασκάλοι των δημοτικών σχολείων κι' οί καθηγητές των γυμνασίων κυττούσαν πώς άνετώτερα να πάρουν το μισθό τους και να περιορίσουν τη φυσική ροπή των μαθητών. Τα μαθήματα πολλά πολλά κι' άχρηστα σκότωναν την ψυχή και το μυαλό των μικρών Ρώσων και τους έτοιμάζαν βορά στα δόντια της άπολυταρχίας και του παραστρατισμένου κοινωνικού βίου. Σήμερα ο 'Επίτροπος του Λαού θέλει να καταλάβουν οί δάσκαλοι ένα τράμμα, το εξής: 'Ο μικρός μαθητής έχει ανάγκη από χαρακτήρα ελεύθερο. Γιαντό να καταργηθούν τα περιττά μαθήματα στα δημοτικά σχολεία και στα Γυμνάσια και να διδάσκονται οί μαθητές στα πρώτα τέσσερα χρόνια άνάγνωση, γραφή, αριθμητική, πραγματογνωσία, ρωσική μυθολογία, πατριδογραφία και χειροτεχνία, και λίγα γενικά μαθήματα γεωπονικά. Στ' άλλα 5 χρόνια για τη μέση εκπαίδευση του χρειάζονται του μαθητή να μάθη: ρωσική γραμματολογία, ιστορία του δημόσιου βίου της χώρας του, πολιτική ιστορία της εποχής του, γεωγραφία, ύγιεινή, φυσική, να τελειοποιηθί σέ μιάν ώρισμένη τέχνη ή κατά την κλίση του και το φυσικό του να διδαχτή μουσική, ζωγραφική, γλυπτική και να πάρη τα πρώτα στοιχεία στην άνώτερη λογοτεχνία. Οί καθηγητές του πρέπει να δώσουν ξεχωριστή προσοχή στο ήθος του νάνε φυσικό, τίμιο και ν' αγαπά με φιλελεύτερον άνθρωπισμό τη φύση και τη ζωή.

Στο μεταξύ ο 'Επίτροπος της Παιδείας έδωσε τις σχετικές διαταγές για τη σύνταξη οδηγών στους δασκάλους και μαζί έγινε η αντικατάσταση των λειτουργών της Παιδείας σύμφωνα με το έργο του Μαξimalισμού. Οί οδηγοί αυτοί παρορμούσαν τους δασκάλους και τους καθοδηγούσαν με ποιά τρόπο ν' ανταποκριθούν πιό χρήσιμα στην άποστολή τους. 'Η 'Ανώτερη Μόρφωση, ή 'Ακαδημαϊκή κι' 'Επιστημονική άφείθηκε στο δρόμο της. 'Η 'Επιστήμη ή Γνώση

κι' ή 'Έρευνα δούλευαν και δουλεύουν άδέσμευτες. Και μονάχα υπάρχει ο έλεος για τη διδασκαλία των πολιτικών, ιστοριολογικών και φιλοσοφικών μαθημάτων κι' αυτό 'Ισαμε κεί που μπορεί να βλάψη ή κακόβουλη διάθεση των καθηγητών το έργο του Μαξimalισμού.

Κατόπιν ο Λενίν έβγαλε τη διάταξη του για τα εργοστάσια τη βιομηχανία και το 'Εμπόριο. 'Ό,τι γίνεται με την εργασία στην έξοχή το αυτό εφαρμόζεται και στην εργασία των μεγάλων κέντρων. Τα εργοστάσια έγιναν κτήμα κοινό. 'Η 'Επικράτεια τὰ όρίζει και τὰ Σοβιέτ τὰ διευθύνουν. Οί εργάτες μέιναν στη θέση τους. 'Υπάρχει μονάχα έλεος της εκτελεστικής άρχής για τη ποιότητα των προϊόντων και για την άνάπτυξη και τη πρόοδο.

(Στ' άλλο φύλλο τελειώνει.)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Σ' όσους μās στέλνουν ποιήματα, διηγήματα κτλ. Μās είναι δύσκολο, άδύνατο πολλές φορές, να διαβάσουμε όλα όσα μās στέλνονται για δημοσίευση. Για τούτο άποφασίσαμε έδώ κι' έμπρός να τηρήσουμε την ακόλουθη άρχή: 'Θά διαβάσουμε μονάχα όσα τραγούδια δεν περνάνε τους δώδεκα στίχους και όσα πεζά πιάνουν τρία το πολύ, καταβατά χαρτιού, από τη μιά μεριά γραμμένον, σέ όρθιο. 'Ιάλλα στο καλάθι, 'Όσοι έχουνε γράψει μεγαλύτερα ή τραγούδια ή πεζά, άς μās στέλνουνε μόνο την άρχή κι' έμεις την γράφουμε έδώ άν αξίζει ή όχι να μās στείλουν και τη συνέχεια. Μόνο ίτσι θά λυτρωθούμε όλοι μας και οί άναγνώστες μας ακόμα, από κόπο περιττό. — κ. Ταχ. Φιτ. Στείλε μας κανένα άλλο, καλύτερο. — κ. Ταχτική άναγνώστη Λάρισα. 'Ο Ρήγας Γκόλφης την έγραψε. Για τον Περίκλη Ιωαννόπουλο θά γράφουμε άργότερα πλατεία. Του αξίζει ένα μνημόσυνο, του ευγενικού ιδεολόγου, στο 'Νουμά». — κ. Κ. Μοβ. Σέ ευχαριστούμε για το γράμμα. Το ποίημα όχι και τόσο έπιτυχημένο. — κ. Ν. Παναγ. Σ' ευχαριστούμε. — κ. Κωμική Σάτυρα. 'Όχι και τόσο περίφημο. — Γ. Μ. Ζαμ. Καβάλλα. Τα λαβαμε όλα και σ' ευχαριστούμεν. Θά σου γράψουμε άργότερα και ξεχωριστά. — κ. Β. Ζήν. 'Αλλα καλύτερο σου γενικώτερα. — κ. Γ Βούλ. Θαν το διαβάσουμε κα' θά σου πούμε, — κ. 'Αγνώστ. Δοκίμασε σέ κανένα άλλο θέμα. — α. Κ. Στ. 'Αμα στείλεις τίποτ' άλλο, καλύτερο από το πρώτο, σου γράφουμε πλατύτερα,

Ο "ΝΟΥΜΑΣ" ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Ο κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ (Συνοικία 'Αγίου Γεωργίου ή Ντιλμπέρ Σοκάκ αριθ' 16) είχε την κλιτομήν να δεχτεί την άντιπροσωπεία του 'Νουμά» στη Σμύρνη και στην 'Ανατολή. 'Όποιος θέλει λοιπόν να γραφτεί συνδρομητής, να πληρώσει συνδρομή ή να δημοσιέψει άγγελία στο 'Νουμά», άς συνεννοηθεί μαζί του.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οί συνδρομητές των επαρχιών και του έξωτερικού να μās στείλουν τη συνδρομή τους με ταχυδρομική ή τραπεζιτική έπιταγή και με διευθυνση: 'Εκδοτική 'Εταιρεία 'Τύπος», δόδς Σοφοκλέους. 'Αριστέιδη.

'Η διαχείριση του 'Νουμά»

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΣΕΧΩΣ:

,,Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ"

Σοσιαλιστική καθημερινή άπογευματινή έφημερίς

Διευθυντής: Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΕΛΕΟΛΟΓΙΑ

‘Ο δάσκαλός μας μās πήρε, μιὰ φορά κ’ ἔναν καιρὸ, νὰ μās πᾶν στὴν ἐξοχή. ‘Ο μακαρίτης ἦτανε ποτισμένος ἀπ’ τὸ «Γερωσιτῆ» τῆς ἐποχῆς του καὶ προσπαθοῦσε πότε-πότε νὰ τοῦ μοιάζῃ. ‘Οσο θυμᾶμαι μάλιστα, δὲν ἔπαιζε καὶ πολὺ ἄσχημα τὸ ρόλο του. Μās τριγυρνοῦσε στὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους, μās ἔδειχνε τὶς φυσικὲς ὠμορφιές, μās ἐξηγοῦσε ὅσα μπορούσε νὰ μās ἐξηγήσῃ ὁ ἄνθρωπος, κ’ ἔτσι, παίζοντας καὶ γελῶντας, προσπαθοῦσε νὰ μās χάσῃ στὸ μυθλάκι μας λίγη φυσικὴ ἱστορία, λίγη βοτανικὴ, λίγη ζωολογία, λίγο ἀπ’ ὅλα τέλος πάντων. Μὰ εἶχε κ’ ἕνα κακὸ ὁ καλὸς αὐτὸς ὁ δάσκαλος. Κακὸ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του περισσότερο, παρὰ γιὰ μās. Ἦτανε παραπολὺ ἀνθρωποκεντριστῆς καὶ παραπολὺ τελεολόγος. Κ’ ἔτσι τὴν πάθαινε συχνὰ καὶ πολὺ συχνὰ τᾶβρισκε σκοῦρα, ὅταν μιὰ διαβολικὴ παιδιὰτικὴ ἀπορία ἐρχότανε νὰ ζητήσῃ ἀπ’ τὴ σοφία του κάποιαν ἀπάντησιν, πού δὲν ἦτανε εὐκολο πάντα νὰ δοθῇ.

Μιὰ φορά, θυμᾶμαι, μās μιλοῦσε γιὰ τὰ χρήσιμα πουλιά καὶ γιὰ τὰ χρήσιμα ἔντομα, μ’ ἕναν ἐνθουσιασμό, πού ἔκανε τὰ μεγάλα, γαλανὰ του μάτια ν’ ἀνοίγωνται ὁλοσπρόγυλα, σὲ μιὰ θρησκευτικὴ ἔκστασι.

— Βλέπετε, λοιπόν, παιδιά, μās ἔλεγε, πὼς τίποτε δὲν εἶναι περιττὸ στὴ Φύσιν. Τὸ καθετὶ ἔχει τὸν προορισμὸ του. ‘Ο πελαργὸς τρώει τὰ φίδια, πού μās δαγκάνουν, τὰ χελιδόνια τρώνε τὰ ἔντομα πού καταστρέφουν τὰ σπαρτὰ μας, κάθε πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ, πού τὸ νομίζουμε περιττὸ σ’ αὐτὸν τὸν κόσμον, εἶναι πλασμένον γιὰ νὰ κἀνῃ κ’ ἀπὸ ἕνα καλὸ στὸν ἄνθρωπον.

Εἶχαμε ἀνοίξῃ ὅλοι μιὰ πύλη τὸ στόμα μας καὶ τὸν ἀκούγαμε. Κανένας δὲν εἶχε συλλογισθῇ νὰ ρωτήσῃ, γιατί ὁ Δημιουργὸς ἔκανε τὸν πελαργὸ νὰ τρώῃ τὸ φεῖδι, μιὰ φορά πού μπορούσε ἀξιόλογα νὰ μὴν κἀνῃ οὔτε τὸ φίδι γιὰ νὰ τρώγεται, οὔτε τὸν πελαργὸ γιὰ νὰ τρώῃ, ἀφοῦ μάλιστα τὸ φίδι δὲν φαίνεται νὰ χρησιμεύῃ γιὰ τίποτ’ ἄλλο, παρὰ γιὰ νὰ δαγκάνῃ τὸν ἄνθρωπον. ‘Ο συμμαθητῆς μας ὅμως ὁ Κοκκινوترίχης, πού τὸ παρατσούκλι του εἶχε σβύση τὸ ἀληθινὸ του ὄνομα, ἕνα τετραπέρατο παιδί κ’ ἕνα πειραχτήρι τοῦ Διαβόλου, ἀρχισε νὰ ξύνη τὸ κεφάλι του. ‘Ο δάσκαλος, πού πολλὰς φορὲς εἶχε πελαγῶσῃ ὁ δυστυχισμένος, ἀπ’ τὶς ἀδιάκριτες ἀπορίες τοῦ Κοκκινوترίχου, γύρισε καὶ τὸν ἀγριοκύταξε. ‘Υστερα τοῦ εἶπε μισὰ θυμωμένα καὶ μισὰ εἰρωνικά:

— Γιατί ξεῖς τὸ κεφάλι σου, Κοκκινوترίχῃ; Ψεῖρες ἔχεις;

‘Ο Κοκκινوترίχης ἄλλο πού δὲν γύρευε.

— Δὲν μοῦ λὲς, δάσκαλε; ρώτησε, κυττάζοντας τὸν κατάματα. ‘Ενα πρᾶμα ἤθελα νὰ ρωτήσω...

‘Ο δάσκαλος ξύνισε λιγάκι τὰ μούτρα του, μὰ κρατήθηκε πάλι καὶ χαμογέλασε, μὲ μιὰ καλωσύνη, πού δάγκωνε.

— Νὰ ρωτήσης, παιδί μου. ‘Οποῖος ρωτᾷε μαθαίνει.

‘Ο Κοκκινوترίχης πήρε θάρρος.

— Γιατί τὶς ἔκανε ὁ Θεὸς τὶς ψεῖρες; ρώτησε.

‘Ο δάσκαλος κοκκίνησε μιὰ στιγμὴ. ‘Υστερα τῶρριξε πάλι στὰ ἀστεῖα.

— ‘Αμ’ δὲν καταλαβαίνεις, Κοκκινوترίχῃ, γιατί τὶς ἔκανε; Γιὰ νὰ σὲ ψειρίζῃ ἢ μάννα σου τὸ βράδυ, μωρὲ μάτια μου.

‘Ολα τὰ παιδιά γελάσανε καὶ τὸ ἐπεισόδιο τέλειωσε ὡς ἐκεῖ.

‘Υστερ’ ἀπὸ χρόνια ἔτυχε ν’ ἀνταμωθοῦμε κάποτε μὲ τὸν παλιό μου τὸ δάσκαλο.

— Θυμᾶσαι τὸν Κοκκινوترίχῃ, καλὴ του ὥρα; μοῦ εἶπε. ‘Απὸ τότε σπάζω τὸ κεφάλι μου νὰ βρῶ γιατί τὶς ἔκανε ὁ Θεὸς τὶς ψεῖρες. ‘Ωστόσο ἂν ἐρχότανε πάλι τὸ διαβολόπαιδο νὰ μὲ ρωτήσῃ, δὲν θὰ ἤξερα τί νὰ τοῦ ἀπαντήσω.

Προχθὲς διαβάζοντας ἕνα χαρτί τοῦ ‘Υπουργείου τῆς Παιδείας, γιὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὸν ἐξανθηματικὸ τύπον, καὶ βλέποντας ἄρθρα ἀπάνω σὲ ἄρθρα νὰ ἐξηγοῦνε πὼς ἡ ψεῖρες μεταδίδουν τὴν τρομερὴν ἀρρώστειαν καὶ μὲ τί μέσα πρέπει νὰ τὶς κυνηγοῦμε, συλλογίστηκα τὸν παλιό μου δάσκαλο, πού πέθανε μὲ τὸ παράπονο, χωρὶς νὰ βρῇ ποτὲ τὸν τελεολογικὸ λόγον τῆς δημιουργίας τῶν ψειρῶν. ‘Αν ἐξοῦσε ὁ φτωχὸς στὶς ἡμέρες μας θὰ μπορούσε τώρα ν’ ἀποστομώσῃ κ’ αὐτὸς τὸν τετραπέρατον τὸν Κοκκινوترίχῃ.

— ‘Ο Δημιουργὸς, παιδί μου, ἔπλασε τὶς ψεῖρες γιὰ νὰ μεταδίδουν τὸν ἐξανθηματικὸν τύπον.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

— ‘Εξεδόθηκε ὁ 18ος ἀριθμὸς τῆς Γ’ χρονιᾶς τῆς «Κερκυραϊκῆς ‘Ανθολογίας» μὲ τὸ διήγημα τῆς κ. ‘Ελένης Θεοτόκη «Οἱ Πρόσφυγες», τὸ «Μάκβεθ» τοῦ Σαίξπηρ (μετάφρ. Κ. Θεοτόκη), τὰ «Χριστούγεννα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ» τοῦ Δοστογιέφσκη, τὸ «Βουνὸ τῶν ἐλιῶνων» τοῦ A. de Vigny κτλ.

— ‘Ο δεῦτερος ἀριθμὸς τῆς «Λύρας» πού βγήκε προχθὲς εἶναι γεμάτος διαλεχτὴ φιλολογικὴ ὕλη. Περισσότερη ἐντύπωση μās ἔκανε ἕνα ἐλληνολατινικὸ τραγούδι τοῦ νεοελληνολατινικοῦ ποιητῆ κ. Παπατζῶνη nobilissimus.

— ‘Ο φελλάχος ποιητῆς κ. Βρουσιμιτζᾶκης κάτω ἀπὸ κάτι καινούρια φελλάχικα τραγουδάκια του βάζει ἕνα ὀλιγόστιχο σημειῶμά του πού τῶχει γεμάτο μὲ ἀπὸ καὶ πού σὰ γνήσιος **Ἀπὸ πού—άνος** ποιητῆς πού εἶναι.

— ‘Η κ. Θεωνὴ Δρακοπούλου (Μυρτιώτισσα) ἀρχίζει τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μιὰ σειρά διαλέξεων γιὰ τοὺς συγχρόνους ‘Ελληνες ποιητῆς, μὲ ἀπαγγελία ποιημάτων τῆς ἀπὸ τὴν ἴδια, πού εἶναι μοναδικὴ καλλιτέχνης στὴν ἀπαγγελία.

— Τὸ κλισὲ τοῦ νέου Ρωσικοῦ ὕμνου πού δημοσιεύουμε σήμερον μās τὸ δάνεισε ἡ ἐφημερίδα «‘Αθήναι», πού τὸ πρωτοτύπωσε στὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς, πού εἶτανε ἀληθινὸ μπουκέτο μὲ τὰ διαλεχτὰ δημοσιεύματά του.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Γαλλικὴ. Στὸ περιοδικὸν «‘Ο Λόγος» δημοσιεύτηκε τὸ τελευταῖον ποίημα πού μπόρεσε νὰ γράψῃ ὁ ποιητῆς Γκατιέ-Φερριέρ πρὶν σκοτωθῇ στὴν ἐκστρατεία τῶν Λαρδανελλίων τὶς 17 τοῦ ‘Αλωνάρη 1915. Νὰ μιὰ πρόχειρη μετάφρασις τοῦ πεζοῦ τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ τραγουδιοῦ:

«...‘Οσο κραταίει ὁ καταραμένος καὶ τρομερὸς τοῦτος πόλεμος, χωσμένος στὴ νύκτα χωρὶς νὰ βλέπω τίποτα ὥραϊον, ζῶ μέσα στὶς τρύπες σὺν τρωγλοδύτης, μὲ τὸ μέτωπο ἐπάνω στὴν πέτρα καὶ τὰ πόδια μέσα στὸ νερό.

‘Εἰμαι περισσότερο ὁ τυφλοπόντικας, πού σέρνεται, ἢ ὁ ἄνθρωπος πού λαχταρεῖ τὸ γυλάζιον, πού βλέπει; ‘Η λάσπη εἶναι τὸ κρεββάτι μου, τὸ φεγγάρι εἶναι ἡ λάμπα μου, ἡ σκόνη γεμίζει τὸ σπῆτι μου, πού δὲν ἔχει σκεπτῇ.

‘Τὴν ἡμέρα ψένουμαι, τὴ νύκτα τουρτουρίζω. τὰ γένια σὲ

τρώνε, τὸ δέρμα σου ψωριάζει· ἔγινε σχεδὸν ξεβράκωτος (sans culotte) μὲ τὰ ρούχα μου τὰ ξεσκισμένα ὁλοῦθε.

«Μήτε σταλιά νερὸ νὰ πιῶ, κανένα βιβλίο νὰ διαβάσω! Μόλις κάποιο γράμμα μιά φορά τὸ μῆνα... Ἐμένα, ποὺ σὺν ἀρέντης ἐσθήκωνα τὴ λύρα, τὸ ὄπλο μὲ βαραίνει σὺν σταυρὸς.

«Ὅπως τὸ ὄπλο μου κ' ἡ πῖπα μου ἔχει βουλῶσει, δὲν ἔχω πῦρ φωτιά, μήτε ἰσκα, καὶ προσμένω τὸ θάνατο μέσα στὸ πρόσωπο ἀπὸ ἓνα βόλι, ποὺ θάρρη χωρὶς νὰ ξέρη κανεὶς ἀπὸ ποῦ...»

— Ὁ κ. Ἀνδρ. Καρπαντιὲ στρατιώτης, τραυματίας τοῦ πολέμου δημοσιεύει στὰ «Ἰδεαλιστικά Γαλλικά Τετράδια» μερικὲς παρατηρήσεις του, ποὺ τις ἔγραφε στὸ πρόσωπο ἢ στὸ νοσοκομεῖο, Νὰ λίγες ἀπ' αὐτές: «Ἐνα πατριωτικὸ ἄρθρο εἶναι γιὰ μᾶς πῶς ἀποθαρρυντικὸ ἀπὸ μιὰ ὁμορφονία. Ἐχομε πολὺ καθαρά τὴν ἐντύπωση, ὅτι μᾶς χ... Δοκιμάστε λοιπὸν νὰ διαβάσετε ἓνα τέτοιο ἄρθρο μὲ τὴ λάσπη ἰσαμετὴν κοιλιά καὶ τότε τὰ ξαναλέμε!... Αὐτὴ ἡ ἀντιλογία ἀνάμεσα στὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέα καὶ τοῦ ἀναγνώστη εἶναι ἀπλούστατα ἡ κάποια διαφορὰ στὴν καλοπέραση... Ἐνα πατριωτικὸ ἄρθρο γιὰ νάχη ἀξία ἐδῶ θάπρεπε νὰ γραφῇ μέσα στὸ μικρὸ φυλακτεῖο. Τότε θὰ βλέπαμε. Παραδέχομαι ὅτι οἱ ἄστοι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τέτοια θροφή. Μὰ εἶναι πολὺ λίγη γιὰ μᾶς!

«Θὰ μοῦ εἶπτε, ὅτι πολὺ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς θερμούς πατριώτες ἐπέρασαν τὰ πενήντα. Τότε, ἂς σωμαίνον καὶ ἂς μὴ προτρέπουν τοὺς ἄλλους νὰ κάνουν ὅτι αὐτοὶ δὲν μποροῦνε νὰ το κάνουν.

«Υπάρχουν πολιτικοὶ ποὺ φαντάζονται ἀκόμη, ὅτι ὁ ποναλὺ πολεμάει χαρούμενος!

«Υπάρχουν ὅσοι καλοζοῦν. Αὐτοὶ εἶναι ὅσοι ἐπωφελοῦνται τὸν π.λεμο. Ἐμεῖς, οἱ ποναλὺ δὲν εἴμαστε ἢ οἱ κακοζωισμένοι.

«Οἱ νεκροὶ φωνάζουν ἐκδίκηση, λένε.

«Ἄ! ἂν μποροῦσαν νὰ μιλήσουν, ξέρω καλὰ τί θὰ φώναζαν!

«Τὸ πῶς ἐκπληκτικὸ στὸν πόλεμο τοῦτο, εἶναι ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Σύνδεσμου τῶν πατριωτῶν ἦ ἀκόμη, ἐνῶ τόσοι καὶ τόσοι ἀντιπατριῶτες σκοτώθηκαν.»

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 14.

Ἐνεργεῖται πᾶσης φύσεως τραπεζικαὶ ἐργασίαι ἥτοι:

Ἀγορὰ καὶ πώλησις συναλλάγματος.

Ἐκδοσις ἐπιταγῶν καὶ τηλεγραφικῶν ἐμβασμάτων ἐπὶ πᾶσης πόλεως τοῦ ἑξωτερικοῦ.

Ἐκδοσις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ἀνοίγμα πιστώσεων.

Παραλαβὴ φορτωτικῶν καὶ προκαταβολῶν ἐπὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἑσωτερικῷ καὶ ἑξωτερικῷ.

Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.

Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐνεχυρογράφων Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων.

Προεξοφλήσεις ἐμπορ. γραμματίων.

Χρηματοημερησικαὶ ἐντολαὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

Γίνονται δεκτοὶ καταθέσεις ὧφους καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς δραχμὰς ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

2 1/2 ο/ο διὰ καταθέσεις ὧφους μέχρι ποσού Δρ. 50.000

2 ο/ο διὰ καταθέσεις ὧφους ἀπὸ Δρ. 50.000 μέχρι Δρ. 100.000 (διὰ πᾶν ἐπὶ πλέον τῶν Δρ. 100.000 ποσὸν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι).

3 1/2 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 6 μηνῶν μέχρι 1 ἐτους.

4 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 1 ἐτος μέχρι 2 ἐτῶν.

4 1/2 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 2 ἐτῶν μέχρι 4 ἐτῶν.

«ΤΥΠΟΣ»

Στὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκδοτικῆς Ἑταιρ. «ΤΥΠΟΣ»
πωλεῖται χάρις περιτυλίγματος.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΣ

Κατόπιν παρακλήσεων πολλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων,

Η Κ' ΘΕΩΝΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ἀπεφάσισε νὰ σχηματίσῃ τιθεὶς ἀπαγγελίας (cours). Τὰ μαθήματα ἀρχίζουν ἀπὸ 1^{ης} Φεβρουαρίου ἐν. ἔτ. Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ καθ' ἐλάχιστην ὁδ. Ζήνωνος 1, ὥρα 3—5 μ. μ.

Ἐκτὸς τῶν τάξεων (cours) δίδονται καὶ ἰδιαίτερα μαθήματα.

Ἀδελφοὶ Δάνου & Λία

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις, ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Καλαμαῖς, Λαμῖς καὶ Νέᾳ Ὑόρκῃ, ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ἀπάσας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ:

ΔΙΑΚΟΜΙΣΙΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΗ, ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΡΙΤΩΝ

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΑΙ ΕΠΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΤΩΤΙΚΩΝ.

ΝΑΥΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΙΣΤΙΟΦΟΡΩΝ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΤΜΗΜΑ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ. Ἡμερησία τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐκ τῶν κέντρων τῆς παραγωγῆς τῶν τιμῶν σταφίδων καὶ σῶκων, Διαρκὴς παρακαταθήκη σταφίδων, σῶκων καὶ σάκωνος πρὸς πώλησιν διὰ λ/σμών τῶν ἀποστολέων.

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΕΠΑΡΧΙΩΝ. Παραλαβὴ καὶ ἀποστολὴ, μετὰ καταβολῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀλεύρων, σίτου, δρυῖνος καὶ ὁλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ.

Γεν. Πράκτορες τῆς «ΠΡΟΝΟΙΑΣ»,
Ἀνων. Ἑταιρείας Γεν. Ἀσφαλειῶν.

Τηλέφ. Πειραιῶς 1-87, Ἀθηνῶν: 15-57.

Τηλεγραφικαὶ Διεύθυνσεις:

Ἀδελφοὺς Δάνου

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ:

ΟΙ ΓΥΡΙΣΜΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

τοῦ ΕΩΜΟΥ ΦΙΛΛΥΡΑ

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Δραχ. 3.

ΚΑΠΗΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ

ΜΕΞΗ